

ZVONKO KUDELÍČ ŽUNA
OVAK-ONAK: TRI V JENE INTERNAZZIONALLE

Zvonko Kudelić Žuna
Ovak-onak: tri v jene internazzionale

Izdavač
Partenon d.o.o.

Za izdavača
Luka Posarić

Prevela na standard
Branka Vrbanec

Preveo na engleski
Danijel Likar

Lektor kajkavskog
Stjepan Škof

Slika na naslovnici
Jana Kudelić: *Kokoš v špiglju*; (ostale slike: *Sunca i Hiža*)

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu Nacionalne i
sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem .

ISBN 978-953-6840-3-66

zvaŕka kadetiã žena

OVAK-ONAK

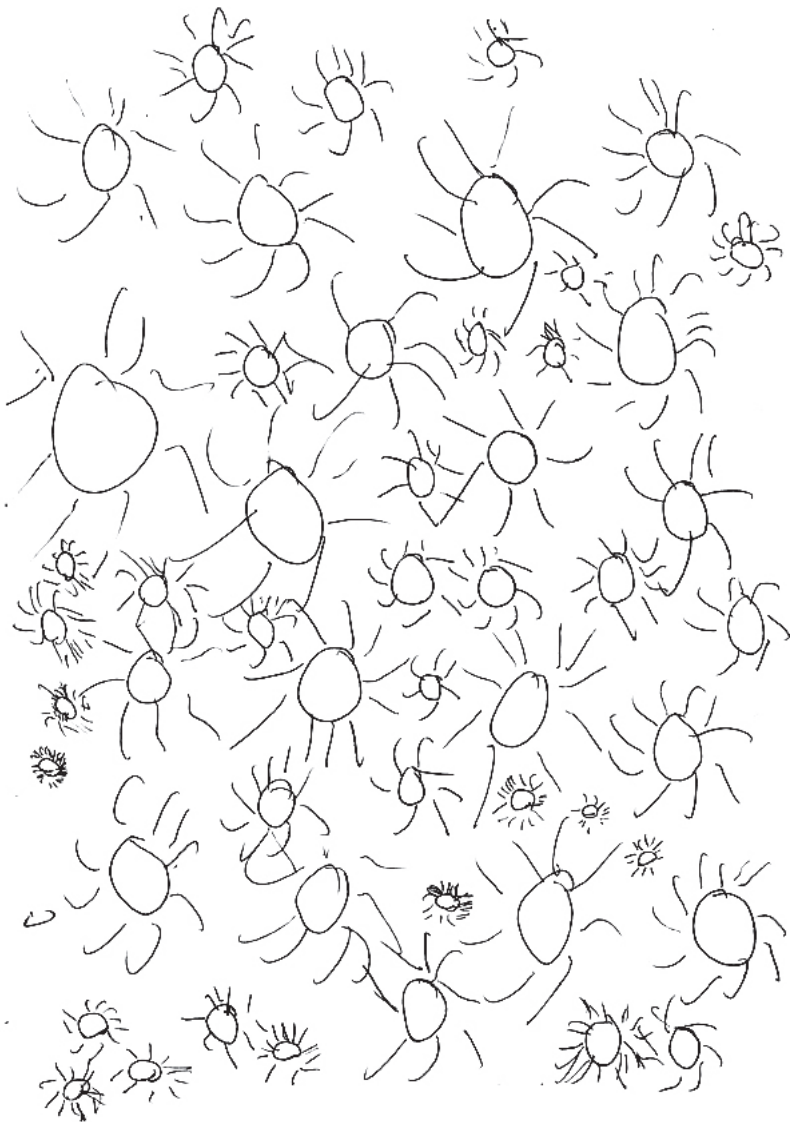
TRI V JENE
INTERNAZZIONALLE

PREDGOVOR

DRAGA ČITATELJICE ILI DRAGI ČITAOČE, ZBIRKA PJESAMA koju držiš u rukama nesvakidašnji je i pomalo začudni kulturni presedan za ove naše bregovite, sjeverozapadne krajeve države Hrvatske. Premda su zbirke poezije, a one kajkavske već odavno, potjerane s polica knjižara, pa ih ljubitelji poezije razmjenjuju poput nekog tajnog, zabranjenog štiva koje se drukčije i ne daje nabaviti, pjesnici nisu kao dinosaurusi nestali s lica zemlje. Štoviše, oni pišu, izdaju i govore svoje stihove. Poezija nikad nije bila roba, nikad nije predstavljala tržišnu, kapitalističku vrijednost poput Cede vite, Pume ili ne znam kojeg brenda. Pjesnici to nikad i nisu tražili: svjesni su da je njihov teški posao presudan, jer bez poezije svijet bi bio najobičnija kaljuža puna otrovnih žaba i kojekakvih predatora od kojih se ne bismo imali čime obraniti. Oni usamljenički, potajice zapisuju i ne žale se.

Ne žali se ni Zvonko Kudelić Žuna nego marljivo piše i objavljuje, a ono što objavljuje doista je vrijedno. Riječ je o tri zapažene zbirke pjesama pisane kajkavskim jezikom, no umjetnik kao umjetnik, neprestano je u potrazi, razmišljanjima, traženju novog i posebnog. Žunina se pjesnička odiseja ovaj put zakačila o zanimljiv eksperiment - poželio je čuti kako njegova poezija zvuči, zvoni, ječi i buči na standardnom štokavskom narječju. Rezultat njegove potrage očito ga je opčarao, jer odlučio je objaviti ono što je ponašao i sve nas nagraditi dvojezičnim izdanjem pjesama (uz dva prepjeva na engleski jezik i nekoliko novih pjesama) što ih je ovaj zlatarski pjesnik napisao u zadnjih pet-šest godina. Uživajte!

Luka Posarić

PRIJE BONUSA

ZAGURSKI SAN

blate na poutu
kre pouta kupinje
traktor skače
feist se naginje
na njivu idem
v stare ubliečen
dobre sam vuolje
i koj da rečem

kuruza je letes
zrasla tak liepa
trugu traktor
jedva šlepa
same ju puspravim
doma v kuružnjak
veseli boume i ja
i muoj racak

koj ti bum rekel moučim se feist
nigdar ne legnem prie pol jedanejst
al kad pusejem kuruzu i zraste puran
ostvari se muoj zagurski san

ZAGORSKI SAN

na putu blato
kraj puta kupine
traktor skače
jako se naginje
idem na polje
u staroj odjeći
dobro raspoložen
i što reći
kukuruz je ove godine
lijepo izrastao
traktor jedva
prikolicu vuče
samo ga pospremim
doma u kukuruznjak
bit ćemo veseli
i ja i moj patak
što da ti kažem jako se mučim
nikad ne legnem prije pola jedanaest
ali kad posijem kukuruz i poraste puran
ostvari se moj zagorski san

PIJANCI

z bertije su išli jen za drugem
ravnotežu su puzabili nutre
jeni buju doma prešli z cugem
druge bu pu graba budile jutre
veseli su se vliekli pu ceste
jenu te istu furt su pupievali
da bi se sele na svoje meste
z jakši gemišti su se zalievali
a vjutre se pak bouje tresle rouke
duk tiele ne dubi svoju dozu
kak su došle-tak buju nestale mouke
i još jen dan pud narkozu

PIJANCI

iz kafića su išli jedan za drugim
ravnotežu su unutra zaboravili
neki odlaze doma vlakom
druge će po grabama buditi jutro
veseli su se vukli po cesti
jednu te istu uvijek su pjevali
da bi sve sjelo na svoje mjesto
s jačim gemištima su se zalijevali
a ujutro će se opet tresti ruke
dok tijelo ne dobije svoju dozu
kako su došle-tako će nestati muke
i još jedan dan pod narkozom

JESEN

najlepše farbe zvadila je jesen
duo još takve zmiešati more
čovek gledi sev zanesen
v črljene-zlatne dole i gore
zrak nekak drugač diši
i nepubrana izabela daje svojo ton
suhe listje pud nugami ti veli
"Zima je blizu – priredi se gospun!"
poucaju kustanji v ruolu
mošt zadnje dane živi
još male bu vine na stuolu
saki se život duživi
i potek kak da sporeše teče
zvone na cirkve se leneše zvuni
i kuglja se sporeše okreče
ni ptičem se tak ne leti

JESEN

najljepše boje izvadila je jesen
tko bi još mogao takve izmiješati
čovjek gleda sav zanesen
u crveno-zlatno dolje i gore
zrak nekako drugačije miriši
nebrana izabela daje svoj ton
suho lišće pod nogama ti zbori
„Zima je blizu - pripremi se gospodine!“
pucaju kesteni u rolu
mošt zadnje dane živi
još malo i vino bude na stolu
svaki se život doživi
i potok kao da sporije teče
zvono na crkvi sve ljenije zvoni
i sat se sporije okreće
ni ptićima se ne da letjeti

POUT (Kak ne!)

med zeleni bregi
selski pout
gizdav se diela
al zgleda fejest hud
"A KAK I NEJ BIL?
KAD PO NJEM GAZIJU
I TRAKTORI I TAČKI
PO NJEM PLAZIJU
PIJANCI I SPOUJANI MAČKI
ZA RADNE VRIEME
NE PITA GA NIŠČE
DUO GOD NA NJEGA STANE
PROLAZ IŠČE"
ej blate il se ž njega praši
mater mu se spumene saki
a on se unda opčinaruv zmisli
"asfalt bu došel taki!"

PUT (Kako ne!)

među zelenim brjegovima
seoski put
važan se pravi
ali je jako ljut
„A KAKO NE BI BIO?
KAD PO NJEM GAZE
I TRAKTORI I TAČKE
PO NJEM PLAZE
PIJANCI I ZA PARENJE MAČKE
ZA RADNO VRIJEME
NITKO GA NE PITA
TKO GOD STANE NA NJEGA
PROLAZ TRAŽI“
jel blato ili se iz njega praši
majke mu se svatko sjeti
a on se onda općinara sjeti
„asfalt brzo dolazi“

PUSTI (ČISTA EKOLOGIJA)

i zima grde zgleda na guolumu briegu
gruom kad draplje nebe – lepši je čez granje
pak zake rušiti tuliku hižu?
zake vužigati tuđe stanje?
na svietu ima več preveč papiera
(kad se pišeju kojakva sranja)
pa zake rušiti tuliku hižu?
zake vužigati tuđa stanja?
naj slačiti brege z sekiru
nek srna ima svooj hlad
pusti zajce da jeju pri miru
nek si i sraka ima kam sest!

PUSTI (ČISTA EKOLOGIJA)

i zima ružno izgleda na golome brijegu
grom kad nebo para - ljepši je kroz granje
pa zašto rušiti toliku kuću?
zašto paliti tuđi dom?
na svijetu ima previše papira
(kad se pišu kojekakva sranja)
pa zašto rušiti toliku kuću?
zašto paliti tuđi dom?
nemoj svlačiti brjegove sjekirom
neka srna ima svoj hlad
pusti zečeve da mirno jedu
neka si i svraka ima kamo sjesti!

ROH-BAU

pu ud lieta razbrazdanumu licu
zakaturale su se souze – od graha vekše
i pujačale v duše kmicu
ud tere srce se je mekše
cieli život sam delal vane
gastarbajtal sam skore četrdeset liet
i saki pout kad sam išel priek grane
rasla je mržnja na vanjski sviet
za vekše svetke videl sam svoje dečke
ž njimi se saki pout znuovič upoznaval
zazidal sam katnicu i furt vozil mečke
a z Piepu sam se večput rastavljaj
i kad se ubrnem i pugledam iza sebe
"Koj ve imam, koj mi je ustale?"
sam kak pes gledim v nebe
i molim Boga da ne živim več ni male

ROH-BAU

po od godina izbrazdanome licu
zakotrljale su se suze-od graha veće
i pojačale u duši tamu
od koje srce sve je mekše
cijeli sam život radio vani
skoro četrdeset godina bio sam gastarbajter
i svaki put kad bih išao preko granice
rasla je mržnja na vanjski svijet
za veće blagdane vidio sam svoje dečke
s njima se svaki put ponovno upoznavao
sazidao sam katnicu i uvijek vozio mečke
a s Pepicom sam se više puta rastavljao
i kad se okrenem i pogledam iza sebe
„Što sad imam, što mi je ostalo?“
sam kao pas gledam u nebo
i molim Boga da više ne živim

JOŠ...

još vanjkuš po tebe diši
gli tak kak da si još tu
i još mi rouka na tvoju stran bejži
na puol pouta da se najde z tvoju
vane trdi već je dan
i kokut je za denes utpupeval se
još si na oči tiram sen
da bar male bouš kre mene
da ti z rukami diram guoli vrat
z vusnica kušujem te
i prie nek kreneme spat
fejst te stisnem kre sebe
al ti si prešla-baš te briga
kulike su v mene mouke
smieh na licu, a v rouke fi ga
već te diraju druge rouke
a te ti z rouka dira guoli vrat
z vusnica kušuje te
i prie nek prejdete spat
fejst te stišče k sebe

JOŠ...

još jastuk na tebe miriše
baš kao da si još ovdje
još mi ruka na tvoju stranu bježi
na pola puta da se nađe s tvojom
vani jasan je već dan
i pijevac je za danas sve otpjevao
još si tjeram san na oči
da barem malo budeš kraj mene
da ti rukama diram goli vrat
usnama da te ljubim
i prije nego zaspim
jako te stisnem kraj sebe
ali ti si otišla - baš te briga
kolike su moje muke
smijeh na licu, a u ruci figa
već te diraju druge ruke
i taj ti rukama dira goli vrat
ljubi te usnama
i prije no što zaspite
jako te k sebi stisne

KRAJ

i največji ogenj pepel pustane
se ima svoj početek i kraj
i najjakši čovek jemput zastane
dojde na križanje pekel-raj
i najlepša ruoža žarkuga cvieta
pusehne, pusmeđi i pustane grda
prešel buš i ti z ovuga svieta
kak i se čakaju te črvi i ilovača trda
naj da život kre tebe leti
ni se posel ni penezuv brieg
posluhni glas kad ti veli
kopniš, stari, kak na suncu snieg
kad se jemput crta pudvlieče
koj? de? kulike? i kak?
rekel si buš: "Ni bile sreće!"
al misel bu ostala: "Bil si bedak!"
naj da život kre tebe leti...

KRAJ

i najveći oganj pepeo postane
sve ima svoj početak i kraj
i najjači čovjek jedanput zastane
dođe na križanje pakao - raj
i najljepša ruža žarkoga cvijeta
uvene, posmeđi i postane ružna
otići ćeš i ti s ovoga svijeta
kao i sve čekaju te crvi i ilovača tvrda
nemoj da život proleti kraj tebe
nije sve u poslu i brdu novca
poslušaj glas kad ti kaže
kopniš, stari, kao na suncu snijeg
kad se jedanput crta podvuče
što? gdje? koliko? i kako?
reći ćeš si: „Nije bilo sreće!“
al ostat će misao: „Bio si budala“
nemoj da život proleti pored tebe...

ŠPIGELJ

ni teške na drugumu najti grešku
tak sitnu teru ni CSI ne skuži
ni provaliti o drugumu priču tešku
a ni pobediti na izboru za jezik najdukši
al problem more nastati
kad treba pred špigelj stati
i vu njega se pogledati
i reči:po čem sam ja bolši?
a flekov imaš po cielumu tielu
kaj se nakupljaju sa ta lieta
nemreš zprati rubaču bielu
a bil si tak čisti – prava šteta

OGLEDALO

nije teško na drugome naći grešku
tako sitnu koju ni CSI ne skuži
ni provaliti o drugome priču tešku
a ni pobijediti na izboru za jezik najdulji
ali problem može nastati
kad treba pred ogledalo stati
i u njega se pogledati
i reći: po čemu sam ja bolji?
a flekova imaš po cijelome tijelu
što se nakupljaju sve te godine
ne možeš oprati košulju bijelu
a bio si tako čist-prava šteta

DVE STRANI

kaj buš zutra kad se zbudiš
kad pred špigelj oči dovlečeš
drugač zgledaš – mam se kuži
neke ne velja – po glave ruži
v denešnjem šoping svetu
baš se se prodati more
al čuvaj obraz kak svoju sienu
jer same čisti nema cienu
kad se jemput ti naguziš
i zadnje svoje na tace ponudiš
kak prestrašeni pes po podu zapuziš
za druge ni nisi – kaj se čudiš
nema lice zabadav 2 strani
al nijena se ne prodaje
sam odluči – do ti brani
golub v ruke il na grane purani

DVIJE STRANE

što ćeš sutra kad se probudiš
kad pred ogledalo oči dovučeš
drugačije izgledaš - odmah se vidi
nešto ne valja - u glavi buči
u današnjem šoping-svijetu
baš se sve prodati može
ali čuvaj obraz kao svoju sjenu
jer samo čisti nema cijenu
kad se jedanput ti naguziš
i zadnje svoje na tacni ponudiš
kao prestrašeni pas po podu zapuziš
za drugo nisi - što se čudiš
nema lice badava dvije strane
ali nijedna se ne prodaje
sam odluči - tko ti brani
golub u ruci ili na grani purani

PO MERE

dok ti žena trifrtaljke z ormara vadi
i kaže kožne sandale nove
se ti se pomalu več gadi
a zake si se ženil radi love?
lasi moraju biti na meru
furt friške obrite lice
moral si prejeti na njejnu veru
se po volje tvoje ljepotice
moraš hoditi na dosadna mesta
z njejnem društvem biti kak treba
rubača z potpisem – kak i vesta
a nos dignut prek du neba
najrejše bi poslal k vragu, pedikere, dizajnere i frizere
i rekel več jemput – život takev mi ni po mere
a jemput na lete ideš dime
v svoje sele de poznaš se
unda za te nema zime
jer sele ni dost hoh tvoje ljepotice
unda stare hlače oblečeš
v birtije si sedneš z dečki
zidarsku vu se z veseljem povlečeš
i počneš guvuriti onak žmirečki
do fučka pedikere, dizajnere i frizere
ni mi te život po mere

PO MJERI

dok ti žena tričetvrt hlače iz ormara vadi
i pokazuje kožne sandale nove
sve ti se polako već gadi
a zašto si se ženio radi love?
kosa mora biti na mjeru
uvijek svježe obrijano lice
morao si prijeći na njezinu vjeru
sve po volji tvoje ljepotice
moraš ići na dosadna mjesta
s njezinim društvom biti kako treba
košulja s potpisom - kao i vesta
a nos dignut skoro do neba
najradije bi poslao k vrugu pedikere, dizajnera i frizera
i rekao već jedanput-takav život nije mi po mjeri
a jedanput godišnje ideš doma
u svoje selo gdje poznaješ sve
onda za te nema zime
jer selo nije dosta hoh tvojoj ljepotici
tada stare hlače obučeš
u kafić sjedneš s dečkima
zidarsku u sebe s veseljem povučesh
i počneš govoriti onako žmirečki
tko fućka pedikere, dizajnere i frizere
nije mi taj život po mjeri

ČETRI LETA

poglej ih kak su lepi same
saka reč im je na mestu
za pomoč ti je furt njihove rame
ak treba slekli buju z sebe i vestu

i tak to traje vreme kratke
datum dok ne prejde neki
pozabiju brže zgovorene reči slatke
od obečanoga mesa niti fileki

svoje riti na fotelje buju poseli
digali ruke – pitaj Boga zake
saki mesec par tvojih plač v žep buju deli
plača dojde a prodajeju zjake

i tak bu to išle četri leta
ti bedak buš do onda pozabil
obečane ceste i plače
odojke i kolače
tek tu i tam kad ti v želucu zakrulji
čez glavu ti prejdeju meštri naive
i kak ti med nje spadaš
makar ne rišeš
al od farbanja jedva dišeš

ČETIRI GODINE

pogledaj ih kako su lijepi samo
svaka riječ im je na mjestu
za pomoć uvijek imaš njihovo rame
treba li skinut će sa sebe i vestu
i tako to traje vrijeme kratko
datum dok ne prođe neki
zaborave brzo izgovorene riječi slatke
od obećanoga mesa niti fileki
svoje guzice na fotelje će posjesti
dizati ruke - pitaj Boga zašto
svaki mjesec par tvojih plaća u džep će si staviti
plaća dolazi - a prodaju zjake
i tako će to ići četiri godine
ti budala do onda ćeš zaboraviti
obećane ceste i plaće
odojke i kolače
tek tu i tamo kad ti u želucu zakrulji
kroz glavu ti prođu majstori naive
i kako među njih spadaš
iako ne slikaš
ali od farbanja jedva dišeš

BOŽIĆ

čez zmržnjene šajbe slabe svetle
rekel bi čovek da pezda jakše sveti
z rafunga dim slabi
mrti se z čika jakše dimi
v dva rubca i par sviteruv na sebe
babica sedi , krunica je v ruka
kak da čez kuhinjski zid gleda
i svoje si misli

na stolu ni nit šunke nit kolačuv
tranzistor odavne nič ne lovi
na jelove srži par kuglic
a ispod ni v šljokaste zamotanih škatulj
jer ne zide od male penzije

pod tabletičem je pet banki pri redu
za blagoslov hiže mora biti

a ne preveč dalje
si veseli,oko plazme se poseli
z jelem se namečeju
v šljokaste zamotane kutije premečeju
ne treba im nit molitve nit krunice
za župnika je hiljadarka pri redu

kak da Bog ima obrt
za pranje zmazane savesti

BOŽIĆ

kroz smrznuto staklo slabo svjetlo
rekao bi čovjek da žar cigarete jače svijetli
iz dimnjaka dim slabi
možda se iz opuška jače dimi
u dva rupca i par vesti na sebi
babica sjedi, krunica joj u ruci
kao da kroz kuhinjski zid gleda
i svoje si misli
na stolu nema ni šunke ni kolača
tranzistor odavna ništa ne lovi
na jelovoj grani par kuglica
a ispod nema u šljokasto zamotanih kutija
jer ne može se od male penzije
pod tabletićem je pet banki pripremljeno
za blagoslov kuće mora biti
a ne mnogo dalje
svi veseli, oko plazme posjedali
s jelom se razmeću
u šljokasto zamotane kutije premeću
ne treba im ni molitve ni krunice
za župnika je tisućarka pripremljena
kao da Bog ima obrt
za pranje nečiste savjesti

SESVETE

da se same jemput na lete
zmisliš onih
koji su mislili na te saki dan
no – unda si i ti guste mislil na nje
osobite kad je bile na vrtu i v kleti
il još bolje na najža – za zeti
ve ud velikuga posla i strašnuga ritma života
ne stigneš ni sveču vužgati
normalne, dalke je i pout te košta,
a na selu je i blate a i nekak kak da smrdi
a kak da je lahke bile matere i ocu
za sineka v gradu
gujceke hraniti – saki dan v pusranumu kocu

DUŠNI DAN

da se samo jedanput godišnje
sjetiš onih
koji su mislili na tebe svaki dan
no - onda si i ti često mislio na njih
posebno kad je bilo na vrtu i u klijeti
ili još bolje na tavanu - za uzeti
sad od silnoga posla i strašnoga ritma života
ne stigneš ni svijeću upaliti
normalno, daleko je i put te košta
a na selu je i blato, a naravno da i smrdi
a kao da je lako bilo majci i ocu
za sina u gradu
pajceke hraniti - svaki dan u usranome svinjcu

MAST, VLAST, ČAST

na vlasti –prek glave v masti
na one ispod si puzabil
lepe je, furt nešče časti
a ti glediš kaj bi još zgrabil

ni loše znati kad stati
a se preveč v oči bode
da je lahke- je- z pune riti srati
al je žmehke biti na kruhu i vode

si kaj su držali do tebe
denes ti obračaju glave
misliju si do te ....
i da nisi pameti prave

a do te tiral da tak zehneš
da čube otpiraš oko glave
nič ne velja koj pehneš
natiraš oblake na nebe plave

MAST, VLAST, ČAST

na vlasti - preko glave u masti
na one ispod si zaboravio
lijepo je, uvijek netko časti
a ti gledaš što bi još zgrabio

nije loše znati kada stati
a sve previše bode u oči
da je lagano-je-iz guzice pune srati
ali je teško biti na kruhu i vodi

svi što su do tebe držali
danas okreću glave
misle si tko te...
i da nisi pameti prave

a tko te tjerao da tako zineš
da usta otvaraš oko glave
ništa ne valja što dirneš
natjeraš oblake na nebo sunčano

PSEUDO - BOGU

ti gore teri jesi
i zamišljaš da si na nebesi – a NIESI!
komanduješ ljudem teri su ti menje vredni
nek tvoji z paperi pesi
zmisli se otkud si došel i koj si bil
jer lahke se čovek popiči i opane
cesta je duga,
a borme i fejst skliska

PSEUDOBOGU

ti gore koji jesi
i zamišljaš da si na nebesima-a NISI
zapovijedaš ljudima koji su ti manje vrijedni
nego tvoji s papirima psi
prisjeti se otkuda si došao i što si bio
jer lako se čovjek popikne i padne
cesta je duga,
a bome se i jako kliže

ZUBRANI

v nebe sam gledel
štel sam gore iti
na štalskem pragu sam sedel:
"E da me nešče ve gore hiti!"
vse se činile tak blizu
dost bi bile same male skučiti
al napravil sam si jenu analizu
pak mrti je bolje gemišť si spiti
čuče su letele po dvurišču
punureli su si purani
bile je preveč posla na strnišču
ma,v nebe nek letiju teri su zubrani

IZABRANI

gledao sam u nebo
htio sam gore ići
sjedeći na pragu staje mišljah:
„E da me barem sad netko gore baci!“
sve se činilo tako blizu
dosta bi bilo samo malo poskočiti
ali analizirao sam ja
možda bi bilo bolje gemišt popiti
kokoši su letjele po dvorištu
poludjeli su svi purani
previše je bilo posla na strništu
ma, u nebo neka lete izabrani

PREVELIKI KAPUT

kad sam te videl prvi put
pud brajda si stala
ceker v rouke,preveliki kaput
pomislil sam: "Otkud je ta upala?"
udunda je prešle već od deset liet
zmenile su se vlade, a kak nej i mi
ja sam prešel skore cieli sviet
da bi našel sličnu – da bar male k tebe zgledi
još mi gizmeci ideju koud išla si ti
z vusnica mehki i znatiželjni rukami
pak mi se v glave vihor pujavi
kad se zmislím de se bila si
a ideju lieta, v sekunde dan preleti
pred očmi se furt ista slika javlja
se je iste kak prvi pout
ti,brajde i preveliki kaput
kak pokvarena ploča se ponavlja
još mi gizmeci ideju....

PREVELIKI KAPUT

kad sam te ugledao prvi put
stajala si pod brajdama
ceker u ruci, preveliki kaput
pomislio sam: „Otkuda je ta pala?
odonda je prošlo već deset godina
promijenile su se vlade, a kako ne bi i mi
prešao sam skoro cijeli svijet
da bih našao sličnu - da bar malo nalikuje tebi
još me prolaze žmarci kud si ti prolazila
mekim usnama i znatiželjnim rukama
pa mi se u glavi pojavi vihor
kad se prisjetim gdje sve si bila
a godine idu, u sekundi poleti dan
pred očima mi se uvijek ista slika javlja
sve je isto kao i prvi put
ti, brajde i preveliki kaput
kao pokvarene ploča se ponavlja
još me prolaze žmarci.

POMALU, POMALU

bil sam pu sikud i videl sam se
al nič ni tak liepe kak moje Zagorje
sa nafaljena mesta,vile nakindane
nisu do kolena trnacu i drvene hižice
pomalu,pomalu sam išel nazaj
još jemput da vidim svoj predragi kraj
da stanem se z dragi i poznati ljudmi
i čujem svoj kaj za terem v srcu guri
stal sam se v životu z kojkakvi ljudmi
al tak otprtu dušu našel sam ni
jer si penezi svieta i zlatni kotač
vrediju menje nek zlievka i kuruzni kolač
pomalu,pomalu sam došel nazaj
da od svojih ljudi čujem predragi kaj
kad se lampe svieta ne svetiju tak
kak lampuš pri klieti koju tak imam rad
lieta su prešla – več vremena ni
kaj sam ja napravil – nej punuviti ti
ne veliju zabadav da liepe je sikud
al liepe kak doma nemre biti nikud

POLAKO, POLAKO

bio sam svugdje i vidio sve
ali ništa nije tako lijepo kao moje Zagorje
sva glasovita mjesta, vile urešene
nisu do koljena voćnjaku i drvenoj kućici
polako, polako išao sam natrag
još jedanput da vidim svoj predragi kraj
da se sastanem sa dragim i poznatim ljudima
i čujem svoj kaj za kojim u srcu gori
sreo sam se u životu s kojekakvim ljudima
ali tako otvorene duše nisam našao
jer sav novac svijeta i zlatni kotač
vrijede manje nego zlijevka i kukuruzni kolač
polako, polako došao sam natrag
da od svojih ljudi čujem predragi kaj
kad sve svjetiljke svijeta ne svijetle tako
kao lampuš u kljeti koju tako volim
godine su prošle-više nema vremena
što ja uradih-nemoj ti ponoviti
ne vele badava da je lijepo svugdje
ali lijepo kao doma ne može biti nigdje

LIBERTIN

sunce za sobu vleče dan
veseli tiči – nekak mam zaran
zdižeš ruku i pružaš dlan
ma nema nigde nikoga – bil je to san

dok mrzla rosa hmiva te
otpiraš, oči zmučene
kroz maglu, svijet glediš
osim neba ne vidiš niš

hmmm, možda ludim
ko puran belomu kruhu se čudim
ma z vilama snočka sam bil
zmislim se oblina belih
vusnic toplih i ruk mehkih
sikud po mene
uz pun stol probranuga vina

zake misliš da se senjal si
da nema šanse da to se dogodi
daj živi život prepusti se
lepota celog sveta čeka te

nedaj da posel guti te
stiraj proč negda se
stisni bremzu tu i tam
nije greška, kiks, skužil buš i sam

LIBERTIN

sunce za sobom vuče dan
veseli ptici-nekako odmah ujutro
dižeš ruku i pružaš dlan
ma nema nigdje nikoga-bio je to san

dok hladna rosa umiva te
otvaraš, oči izmučene
kroz maglu, svijet gledaš
osim neba ne vidiš ništa

hmmm, možda ludim
kao puran bijelom se kruhu čudim
ma s vilama sinoć sam bio
sjećam se oblina bijelih
usnica toplih i ruku mekanih
svuda po meni
uz pun stol biranoga vina

zašto misliš da sanjao si
da nema šanse da se to dogodi
daj živi život prepusti se
ljepota cijelog svijeta čeka te

ne daj da posao guši te
otjeraj nekad sve
stisni kočnicu tu i tamo
nije grješka, kiks, shvatit ćeš i sam

LIBERTIN

the sun drags the new day behind,
joyful birds at the break of dawn
lifting up your hand, reaching with the palm,
no, there's no one around, t' was only a dream.
as the cold dew awakes your face
you open your eyes, all sore they are.
you look at the world thru the misty sight
seeing nothing except the sky.
p'haps i'm going mad,
i'm amazed by the surreal
i played with the fairies,
i remember all their curves,
lips so warm, hands so soft,
all over me,
right at the table, full of sorted wines.
why d'you think it was only a dream,
that there's no way such a thing could happen
live your life, let it be,
there are so many world's wonders to see.
don't let your job suffocate you
put all aside,
step on the brake
you'll see for yourself, it was not a mistake.

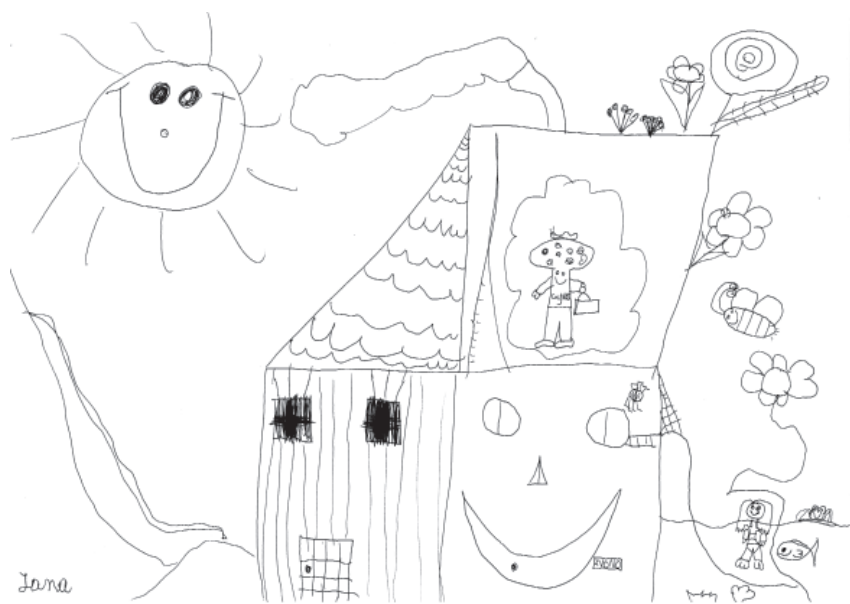
PIGEON IN A HAND (GOLUB V RUKE)

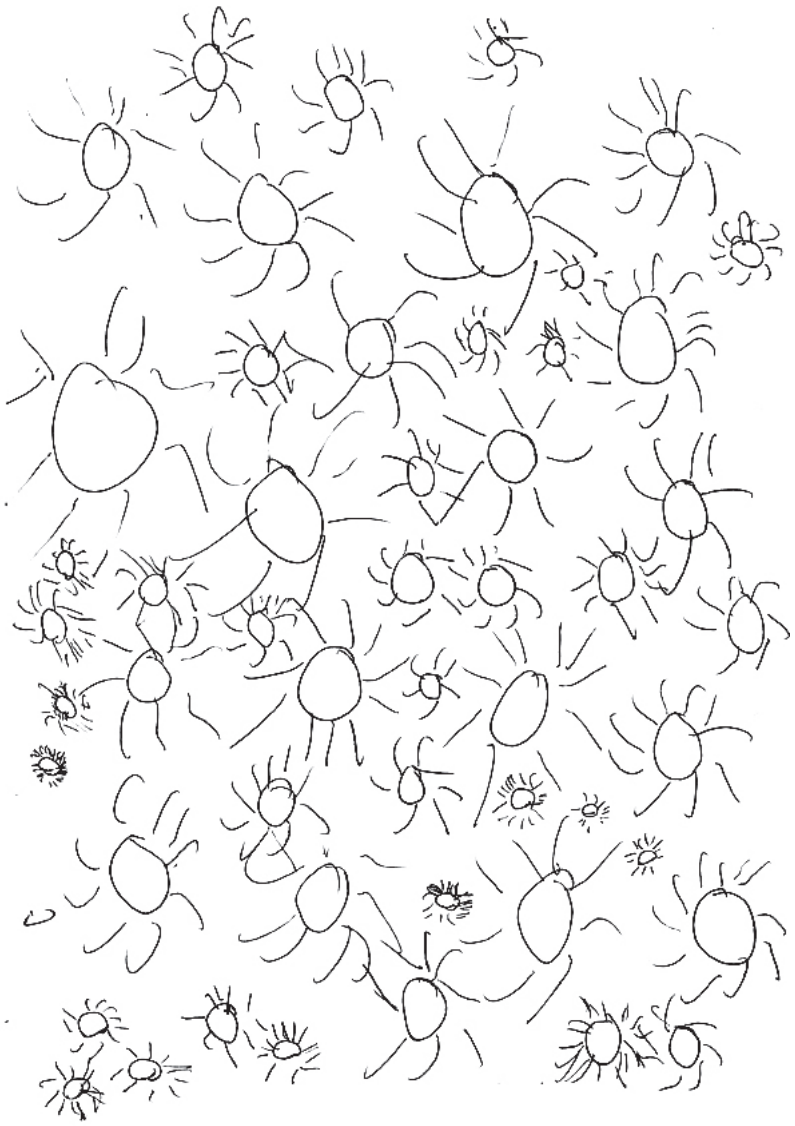
what are you to do when you wake up in the morning
and drag yourself in front of the mirror,
your appearance is different, one can tell
and something's wrong in your head.

in today's consumerist world
everything can be sold;
but try to safeguard your honor as you would your shadow
for only what's pure has no price.
there is a reason why a face has two cheeks
but neither side should be for sale.
it's up to you – you decide,
a bird in hand is worth two on the roof
once you start going astray
and last of your dignity you offer for free
when you start crawling like a dog on the floor
you've gotten what was coming – why the surprise?

it's not in vain that a face has 2 cheeks,
but neither should be for sale,
when you get old, you shall realize
don't take on more than you can handle.

BONUS

DO ZADNJE ZVIEZDE

za ruku primi me
skupa moremo baš se
rekel ti bum neke
kaj nisam nijene nigdar pre

da s tobu se
je ko v snu
z tobu se
je na mestu

ej zmisliš se ti kad
kak počeli sme je
rekel sam ti da bu se
dobre završile

da z tobu se
je ko v snu
z tobu se
je na mestu

za ruku primi me
do najzadnje zvezde peljam te
da vidiš zgora kak se
cieli sviet za te okreče

jer z tobu se...

IRONIJA SUDBINE

mojtiku drač zarasta
guti ju gusti slak
do bi znal
kaj je štilj
a kaj osjak

a čemu bi se plakal
pak si se dost naokapal
denes su na raspolaganju konjske snage
a ne kak negda – za penziju - stare rage

BELA ZASTAVA

kad v črnumu odielu
z zastavu bielu
zamahneš po selu
razveseliš i one
najmanje jalne
zakalile se bu vu nji
se one kalne
kaj se taloži sa ta lieta

ima toga preveč
al nikumu ni rieči
jala toga ni,
ne postoji

v lažne dobrote
toga nikak nemre biti

a kre tebe sami glumci
oskarovci
profesionalci
kvazi-intelektualci

i makar ne razmeju
kaj su deske kaj život značiju
bez deske v glava
komotne čez život koračiju

TINTILIN
BABY CENTAR
I PAPIRNICA

ZLATAR 467 099

ZABOK 221 124

CAFE-BAR

Stara Pošta

ZAGREBAČKA 11

49 250 ZLATAR

049 467 501

CAFFE BAR
“OLIVER”

GAJEVA 10
ZLATAR

ZLATARNICA

pakšec

ZLATAR, ZAGREBAČKA 10
049/466 667

IVANEC, MIRKA MALEZA 18

- PRODAJA ZLATNOG I
SREBRNOG NAKITA -
- IZRADA NAKITA PO NARUDŽBI -
  - GRAVIRANJE -
  - BUŠENJE UŠIJU -
  - OTKUP LOM ZLATA -

ISBN 978-953-6840-3-66